

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főtér 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adatnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 ft — Félévre 2 ft — Negyedévre 1 ft. Hirdetéseket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Schvarcz Sándor könyvkereskedése, hová az előfizetési- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttér petit sora 30 kr.</p>
--	--	---

Elismerés.

Az országgyűlési képviselők választása immár véget ért. Előttünk van hazánk megválasztott képviselőinek névsora, melyből tudjuk, hogy a szabadelvű párt diadalmasan, nagy többséggel vonul az országházba.

Sok jeles tagja bukott meg a szabadelvű pártnak, több helyen győzött az ellenzék, de nekünk a mi veszteségünk fáj legjobban! Mert mi tudjuk, hogy kit veszített Csongrád városa dr. Szivák Imrében.

Sajátságos tulajdonsága az alföldi népnek, hogy egy embert sokáig nem kegyel. Megszereti egészen a rajongásig, meg tudna érte halni, mindent képes érte fölládozni, s aztán gondol egyet: a változatosság gyönyörködtet, — válasszunk másik képviselőt!

Törs Kálmánt Szentesen, Ivánkovics Jánost Szegeden és dr. Szivák Imrét nálunk, a mily lelkesedéssel rajongta körül ez előtt öt évvel a választók többsége, csaknem ugyanolyan többség fordult most ellenük; mert a nép kegye „játszva emel, mosolyogva ver le.“ A költő ezen sza-

vai, sajnos, nálunk is szomoruan teljesedtek. Mig öt évvel előbb dr. Szivák Imre ugyyszólván ellenjelölt nélkül, nagy többséggel választatott meg, a mostani választásnál pedig elbukott.

Nem kerestünk okot senkiben, habár Szivák bukásában nagy része van azon kortesvezéreknek, kik tanyáról-tanyára járva, esküdtették meg a választókat a Hock János ur javára.

Hát megtörtént; ezen nekünk nem áll módunkban segíteni. Hanem azért bizunk, hogy dr. Szivák Imrét még sem veszítette el örökre Csongrád város közönsége; mert bár ez alkalommal nem képviselője városunknak, mindazonáltal hisszük és reméljük, hogy városunkat nem fogja elfelejteni! Mert nehéz elfelejteni, kit igazán szerettünk!

Eppen ez a tisztelet és szeretet, melylyel volt képviselőnk személyéhez ragaszkodunk, buzdította Csongrád város képviselőtestületét e hó 3-án megtartott községi közgyűlésében, mikor az alább szóról-szóra közölt levelet intézte dr. Szivák Imrét

hez, városunk volt országgyűlési képviselőjéhez:

„Az események hatalma, a város köztgyeinek szolgálatában töltött felejtethetetlen tevékenység mellőzésével, lehetővé tette, hogy uraságod megszűnt e város országgyűlési képviselőjévé lenni.

Nem vád, nem a többség akaratának bírálata óhajt lenni azon törekvésünk, hogy most, midőn utaink — habár remélhetőleg egyelőre — elváltak is, hálás elismeréssel adózzunk fenkölt lelkülete, sok sorscsapást keresztül szenvedett városunk érdekében mindenha kifejtett tevékenységeért. — Tesszük pedig ezt azon reményben, hogy uraságod, ki éppen azon pillanatban, midőn lelke egész hevével, szive egész melegével csüggött városunk jövőjén, részesült a meg nem érdemelt mellőzésben: nem tagadja meg irányunkban tanusított jóindulatát, nem tagadja meg országszerte elismert munkásságát azon időben sem, midőn e jobb sorsra érdmesebb város létérdekei istápolást igényelnek s fel fogja emelni hathatós szavát akkor, mi-

A „CSONGRÁDI LAP” TÁRCZÁJA.

Kukány ostroma.

Irtá: Seress Imre.

II. SZAKASZ.

Ült Csésze Mária a szinpadon éppen,
El vala mélyedve egy új szerepében;
Ekkoron jelenté a rendező neki.
Hogy egy szinlaphordó künn vár, s tiszteltoti.

„Had jöjjön, mit akar?” Üzente Mária,
S a szinlaphordónak nem kelle várnia;
Be is jött azonnal. Jó nagy volt az orra,
De nézése jámbor, csöppet se mogorva.

A szinpadot szemmel gyorsan átalfutva
Meghajtotta magát, úgy a hogyan tudta,
Mert a hasa kitett háromakós hordót?
Hej, nem így néznek ki a szinlaphordók!

Nem is az vala ő, láthatta a vak is,
Hogy maga Wessely vala a kis hamis;
Az, Wessely Ferencz, a szomszéd direktor,
A ki szólni kezdett Máriához ekkor:

„Kisztihand óh Nagysád! Direktor asszonyom;
Wessely Ferencznek kézcsokját is hozom;
Ismerjük Nagysádat hírből már régen,
Tudjuk, hogy ön csillag az operett égen.

Hisz Budapesten is Nagysád már föl lépett.
És meghódította a nagy közönséget!
Es meg is kínálták szerződéssel nyomban,
Melyet Nagysád el nem fogadott azonban.

S hogy nem fogadta el, azt nagyon jól tette,
Ezt ismétlem százszor, kutya teremtette,
Egy Csésze Mária van, és nincsen másik,
S Evva kínált önnök 30 forint gázsit!

De ha a beszédbé immár bele estem,
Engemet se látnak többé este Pesten!
A miért föllépek, nincs se pénz, se ordó,
Inkább a vidéken vagyok szinlaphordó.

Azért direktorom Nagysádnak ajánlja,
Hogy a két társulat fuziót csinálna;
Ha ez megtörténik, lesz társulat olyan,
A milyen nem volt még, s nem lesz Magyarhonban!”

Csésze Mária jött ekkoron méregbe,
Himaláj keblére kezeit rátette,
S szól: Maga szemtelen, maga gyalázatos,
Hordja el irháját tüstént, itt egy hatos!

Es mondja meg otthoa a direktorának,
Hogy az én nyakamra mindhasztalan járnak,
Mert Csésze Mária nem olyan ostoba,
S egyesülni véle nem fog soha, soha!”

És mikor e szókat végezte, kimondta,
Mária Wesselyt gallérján megfogta,

S nem picziny lábát is hiva segítségül,
Kitette a szűrét erőlködés nélkül.

De a mig megtörtént ez a nem szép eset,
Wessely zsebéből valami kiesett;
Es pedig egy levél, szépen leragasztva,
Kék plajbásszal irt czim ékeskedett rajta.

Ej Csésze Mária, milyen piros levél!
Ugye, mert neked szolt a plajbászos levél;
Ugy-e, hogy fölkaptad a földről két kézzel?
Ugy-e gondolkoztál: föltépd-e, ne tépd fel?

Föltépte, olvasta, és olyan lön képe,
Mintha mártanának rózsát — aludttéjbe;
Mert a levél szoltott következőképpen:
„Angyalom imádlak, légy a feleségem!”

Régen óhajtottam lenni veled szembe,
Messze hangzó híred elhatott fülembé;
És, ne vedd óh angyal, tölem hizelgésnek,
De a mit a hir mond, találtam kevésnek.

Látásodra tüzláng nyilalta át testem,
Söt igazat szólva, majdnem hanyatt estem;
Mert a ki az imént szived előtt volt, ó
Wessely vala az, nem a szinlaphordó.”

A direktornének, mikor ezt olvasta,
Kebele hullámozott, s nézett a magasba;
Szívéhez szoritá Wessely levelét,
S megcsókolta százszor mindenik bettijét.

dön mi a legjobb akarat mellett sem leszünk képesek jogos kívánalmaink érvényesítését csak megközelíteni is.

Legyenek ezen bucsú soraink sziveinkbe vésetten a mindenesetre igazságosabb utókornak hagyományként átadva, annak tanujelül, hogy e város boldogításán működő nagy szelleme, ha elvesztette is a polgárok félreismerése miatt a joggal várt bizalmat, — mi, kik ezen közönségnek hivatalosan elismert képviselői vagyunk, nem csak kötelességet, de igazságos tényt gyakorolunk ma, midőn polgári erényekben oly gazdag személye előtt kifejezzük elismerésünket.

Legyen ön boldog; övéitől szeretett. Adjon az ég Ura kitartást, nem lankadó munkakedvet, őszinte hazafias lelkesedést minden törekvéseiben, a minket szeretett Hazánk érdekében kifejtési fog, s minket kik őszinte tisztelői sorában kívánunk szerény helyet elfoglalni, továbbra is nagyrabecsült jóindulatában megtartani sziveskedjék.

Isten velünk!

Ott áll, a hol a falu.

A f. hó 3-án tartott községi közgyűlés alkalmával, mint már azt vezércikkünkben is ismertettük, Szabó Imre kir. közjegyző azon indítványt terjesztette be, hogy dr. Szivák Imre volt országgyűlési képviselőnkhez a közgyűlés által felirat intéztessék, mely feliratban a községi közgyűlés fejezze ki hálás köszönetét dr. Szivák Imrének azon tevényéért, melyet mint Csongrád városának országgyűlési képviselője kifejtett a múltban Csongrád város érdekében.

Tény az, hogy dr. Szivák Imre felülmúlhatatlan eredményeket vívott ki városunk érdekében. Elmondhatjuk egész bátorsággal, hogy nem volt még Csongrád

városának oly képviselője, ki ebben a tekintetben Dr. Szivák Imrét még csak meg is közelítette volna. Hiszen a legnagyobb ellessége is elismeri érdemeit, sőt abból nem is iparkodnak elvenni semmit, s habár a képviselőválasztásnál ellene szavaztak is, ezt csak — mint ők maguk is bevallják — azért tették, mert a községi pártot akarták megbuktatni. Hogy ebben a dologban igazuk van-e vagy nincs, azt itt eldönteni nem akarjuk. Nagyon természetes, hogy mi, kik a községi pártnak kezdetül fogva tagjai és támogatói vagyunk, azt mondjuk, hogy nincs igazuk! Hogy miért nincs? arra még elég bő alkalmunk lesz felelni akkor, midőn annak ideje és helye lesz. Most csak arra fogunk visszatérni, hogy dr. Szivák Imre volt országgyűlési képviselőnk érdemeit nem csak mi, kik mindenben tisztelői és barátai voltunk és vagyunk, hanem ellenei is elismerik és méltányolják.

Éppen azért, midőn Szabó Imre kir. közjegyző és községi képviselő, a vezércikkünkben ismertett feliratot a községi közgyűlés elé terjesztette elfogadás végett, habár az ellenpárt egyénei közül néhányan jelen voltak a közgyűlésen, egynek sem jutott még csak eszébe sem, hogy az ellen felszólaljon vagy óvást jelentsen; csak is az szólott ellene, kitől műveltségénél és eddig követett politikai állásánál fogva, azt lehetett volna várni, hogy vagy semmit sem szól, vagy ha felszólal, hát a felirat mellett emel szót,

Nekünk azonban, kik ismerjük Szvoboda Ferencnek egy politikai, mint közéleti multját, mert hiszen azon légkörben nevelkedtünk és éltünk, melyben Szvoboda Ferenc szerepelt; soha eszünkben sem volt az ő politikai szilárdságában csak egy pillanatig is bizni. Szvoboda Ferenc azok közé tartozik, tartozik, kik a politikai meggyőződésüket alávetik az önértéknek. Azt tapasztaltuk a múltban és ezt tapasztaljuk a jelenben is.

Távol legyen tőlünk minden személyeskedés, erről a terről végképpen le akarunk lépni. Ma már midőn véget ért a képviselőválasztás, lapunk irányát visszatereljük medrébe; éppen úgy mint a képviselőválasztási mozgalmak előtt, senki sem vethette szemünkre a személyeskedést. Erre a hálátlan térre nem fogunk lépni. Mindazonáltal kénytelenek vagyunk bizonyos

dolgokat, melyekre némelyek fátyolt szeretnének borítani, az igazsághoz hiven, szárazon a maga valóságában bemutatni. Azt mondtuk ugyanis, hogy Szvoboda Ferenc ügyvéd a poltikai meggyőződését mindenkor alá vetette a többség vetésének vagyis — saját egyéni érdekeinek.

1875-ben küzdött a „szabadelvű párt“ zászlója alatt Csatár ellen. Midőn Csatárt megválasztották Csongrád város országgyűlési képviselőjévé, csak hamar ott látjuk az igen tisztolt ügyvéd urat Csatár oldala mellett és rövid idő multán a Csatár jóvoltából Csongrád város teljhatalmu dictatora lett.

Midőn Csatárt megbuktatta boldogult Ordódy, ki volt a legelső, ki az őreget a faképnél hagyta, mint a t. ügyvéd ur?

Későbbben majd Visy, majd Szivák és ismét Csatár mellett találjuk. Ahogyan az érdeke hozta magával. A legközelebbi képviselő választási mozgalmak alatt, látszólag tevékenyen nem működött közre; de csak látszólag, mert meg vagyunk győződve, hogy titokban Szivák ellen működött; habár egyre hangoztatta, hogy „ő“ a szó-szoros értelmében szabadelvűpárti. Sőt mint egy két héttel a képviselő választás előtt egy izben a következő kijelentést tette: Meg vagyok győződve, hogy azon esetben, ha Csongrádon ellenzéki képviselőt választanak, kést döfnek Csongrád város szívébe; ennél fogva én, egy ellenzéki jelöltet támogatni sohasem fogok.

Hogy mennyire tartotta meg Szvoboda Ferenc ur szavát, hát arra nézve elég annyit tudni, hogy a képviselő választás napján, mint bizalmi férfi vett részt, a Hock párt részéről.

De hogy mennyire ősméri a t. ügyvéd urat, arra nézve meg elég tudni, lapunk egy tisztelt barátjának alapos megjegyzését. Ugyan is: midőn az illető barátunk meglátta Szvoboda urat, mint a Hock párt bizalmi férfiát, úgy kiáltott fel:

— Végünk van! elbuktunk!

— Ugyan miért? kérdék tőle,

— Azért, felelé „ő“ mert ha Szvoboda nem tudná bizonyosan, hogy a Hock párt tényomó többségben van, hát akkor otthon maradt volna! Tehát biztosra pályázik!

Éppen azért ha egy némely barátunk megbotránkozott azon, hogy Szabó Imre

III. SZAKASZ.

A kocsmá udvarán ült társulatával
Wessely direktor, küzködve magával;
Nagy fejét még nagyobb tenyerébe hajtja
Bámult le a földre s nagyokat sohajta.

Szájában, bizonynal szivenyhülés végett
Harapdált egy rövid kurtaszivar végett;
Majd ezt is eldobta szájából haraggal,
S föleserélte egy kis virgína darabbal.

Egyszerre öklével a fejére csapott,
Leültve onnét a cylinder kalapot;
Majd magasra szökött, majd összehuzódott,
A mely közben tartott ilyen monológot:

„Oh Wessely Ferencz döngesd ezt a kaput!
Szegény Tamás vagyok bár van rajtam kaput!
S ha Csésze Mária nem léssen az enyém,
Nincs a teremtésben vesztes, csupán csak én!”

De mely csufos módon a szűröm kitetette!
Igen, itten van a kutya eltemetve!
Az a kérdés már most, lenni vagy nem lenni,
Mert minden más kérdés annyi, mint a semmi.

Hab, de mely gondolat agyam kerülgeti!
Ha talán már volna Cassiója neki?
Akkor Jupiterre, én Otello leszek,
S mint Desdemónával, vele is úgy teszek.

Azaz, hogy mi hasznom volna őt megölni?
Nem! mint a Vasgyáros meg fogom őt törtöni.

Mig élek, magammal paczkázni nem hagyok,
Megmutatom néki, fenegyerek vagyok!”

Wessely direktor így emészti magát,
Szeme is szikrázta szörnyű indulatát;
De ekkor a sugó hozzá odalépett,
És szolt: „Direktor úr, előleget kérek!”

Zesbe nyult Wessely, és a hatodikban
Egy hatost találván, szolt: Nesze itt van!
Vidd e hatost, inkább én maradjak lehes,
Csak hogy te gondtalan, boldog ember ehess!”

S most menj, Isten veled!” Hallván e szavakat,
A tiz krajcár pénzzel a sugó elszaladt;
De alighogy lábát a kapun kitevé,
Egy másik színész jött s állt Wessely elé.

„Ime, direktor úr, idefáradoztam.
Csésze Mária-tól egy levelet hoztam;
Csupán átaladom, nem várok egy percig,
Válasz se kell reá, tegyen a mi tetszik!”

Mint a spanyolviaszk, olyan lön Wessely,
Nyult a boritékhoz reménységgel teli.
Reszkette bontá föl Mária levelét,
Melyben szó szó után, ilyen következék:

„Hallja maga, édes direktor kollégám,
A ki ott járt máma a házam tájékán;
Hogyha választ akar az ajánlatára,
Este nyolcz órakor jöjjön el teára.

De mivelhogy téma nekem nincsen otthon,
Elvárom, hogy olyat a zesbében hozzon;

Rumot, czukrot szintén, valamint számit,
Sőt legszivesebben enném ementhálit.”

Ennyi volt a levél, se több, se kevesebb,
És Wessely ettől hogy kétségbe esett!
Mint egy élőszobor, úgy állott sokáig,
S guta kerülgette fejtől le bokáig.

„Hah,” kiálta végre iszonyun és böszön,
„Mely szörnyű dolgokat kíván a hölgy tőlem?
Thea, rum, számit, czukor, ementháli, . . .
Hahaha! Wessely, mit fogsz most csinálni?”

Utolsó hatosom a sugónak adtam,
Es arra már késő, hogy visszahivassam;
Kölsön kérjek? Kitől? Oh a szemem kiég,
Oh Wessely Ferencz, szörnyű sors a tiéd!

Ementháli! Igen, ilyet kér Mária,
S az egész kasszában nincs pénz lptaira:
Számít emleget a levél, a kurta,
Pedig jó volna, ha volna egy kis hurka!

Oh egok, mit tegyek!” A helyét nem lelő
Wessely direktor, s nézett az ég felé;
Homlokán ütött ki lelke buborékja,
Végre felkiáltott: „Megvan! heuréka!”

S az intrikus színészt intette elébe,
Vezette magával az öltözőjébe;
A rajtavalóját sietve leveté,
S nyakravalójával egy csomóba kötö.

(Folyt. köv.)

kir. közjegyző ur indítványa ellen senki sem szólalt fel, csak Szvoboda Ferencz, minket, kik Szvoboda ur belső érzelme világát tökéletesen ösmerjük, még csak meg sem lepett. Mert ő mindig ott áll — ahol a falu!

Hogy ily előzmények után a falu beveszi-e, az meg a falu dolga!

Ujdonságok.

— február 7.

— **Kussuth sürgőnye.** Kossuth Lajos nagy hazánkfia, az orsz. függetlenségi és 48-as párt központi végrehajtó bizottságának felhívására a szentesi függetlenségi és 48-as párthoz a múlt hó 30-án a következő sürgőnyt küldötte: „Törs Kálmánt igen nagyra becsülöm. Megválasztatásának örvendenek! Kossuth.” Dacára Kossuth ohájának, a jó szentesiek Törs Kálmánt csufosan kibukattatták. Balogh János volt árvaszéki elnök 1002 szavazattöbbséggel lett megválasztva. Törs Kálmánra csak 144 szavazat esett. Minket csongrádiakat a szentesi választás éppen nem érdekel, mindazonáltal a legnagyobb megbotránkozásunknak adunk kifejezést nem a szentesi, hanem az országos függetlenségi és 48-as párt óriási tapintatlan eljárása miatt. Mert hiszen meg nem bocsájtható meg gondolatlan az, hogy egy oly nagy férfit, mint Kossuth Lajos, a kit pártkülönbség nélkül az egész nemzet a legnagyobb tiszteletben tart, beugratnak egy olyan egyén érdekében, a kit bár minden párt nagyra becsül is, de a kiról tudva volt, hogy a szentesi választók óriási többsége hallani sem akart. Jól tudhatta azt az országos függetlenségi és 48-as párt végrehajtó bizottsága, hogy az a féle népáramlatot, mint minő a szentesi volt, senkinek megakadályozni nem lehet, hiszen a szentesi függetlenségi választók ugyszólván neki voltak heccelve a Balogh megválasztatásának. Kérjük most már, vajjon mit szól az országos függetlenségi és 48-as párt végrehajtó bizottsága ahhoz, hogy a szentesi függetlenségi választók Kossuth szavát semmibe sem vették? De mit fog szólni az országos függetlenségi és 48-as párt, a végrehajtó bizottságnak e valóban pártatlan meg gondolatlan eljárásához?!

— **Bál.** A csongrádi ált. ipartestület s az iparos ifjuság önképző és dalegylete f. hó 27-én, saját alaptökéik javára, a „központi szálló” termeiben zártkörű táncvigalmat rendeznek. A vialom, melynek sikerén 30 tagu rendező bizottság fáradozik, az ideai farsang legjobb mulatsági egyikének ígérkezik. Belépti díj előre váltott jegyekkel személyenként 60 kr., az esteli pénztárnál 80 kr. Jegyek előre válthatók Bagossy József, Bloch Adolf, Cziner János és Kucsera Ferencz urak kereskedéseiben s az ipartestület irodájában. A meghívók a hét folyamán fognak szétküldetni. A kik tévedésből meghívót nem kapnának, de arra különben igényt tartanak, a rendező bizottság tagjainál jelentkezzenek.

— **Halálozás.** Mészáros Mari és férje L. Tóth István, Mészáros Károly és neje Szabó Zsófia mint gyermekek és számos rokon nevében fájdalomtelt szívvel jelentik Mészáros Lajosnak, a felejtethetlen atya és ipósnak 86 éves korában, özvegyiségének 6-ik évében, 4 heti súlyos betegség után f. 1892. évi február 6-án reggeli 1 óraker történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak hült tetemei f. évi február 7-én d. u. 3 óraker fognak örök nyugalomra tétetni; az engesztelő szentmise áldozat pedig f. évi február 8-án 1/2 óraker fog a Mindenhatóknak bemutatattani. Áldás és béke lengjen hamvai felett!

— **A választások.** F. hó 14-éig 412 képviselőválasztásnak volt ismeretes az ered-

ménye; ezekből esik 243 a szabadelvű pártra; 86 a függetlenségi pártra; 62 a nemzeti pártra; 14 az Ugron-pártra; 3 képviselő pártonkívüli; 4 kerületben új választás lesz.

— **A szentesi vashid.** Ennek, a közforgalomban, főleg azonban stratégiai szempontból rendkívül fontos műnek előmunkálatai is a küszöbön állanak immáron. A megyei államépítészeti hivatal már e hó 10-én megtartja a versenytárgyalást a vashid mederfurási munkálataira. Ezeknek a munkáknak célja, megtalálni az eleven talajt a hid alá. E célból 14 lyukat furnak majd részint a Tisza medrébe, részint partjába. Ha a talajt megtalálják, csak aztán kezdenek komolyan gondolkozni és tárgyalni a felől, hogy a hid óriási költségeiből mennyit viseljen az állam, mennyit a katonai kincstár és a megye? Ezek a tárgyalások évekig elhuzhatják a hidépítés ügyét.

— **Élelmes hajadon.** Deák Franczi hajadon, több tisztességes helyre beállított azon kéréssel, hogy fogadják meg őt szolgálónak. Ha sikerült az alkut megkötnie, nyomban foglalót kért addig is, míg néhány óra mulva ruháival, melyek szüleinél vannak elhelyezve, vissza fog térni. Ily módon vagy 15 gazdát és gazdasszonyt becsapott és kiosontott a kisszállási pusztára, hol elcsipték és visszasétáltatták a csongrádi város-házához.

— **Akasztfára vágódik.** Heringer József alig töltötte be életének 17-ik évét, már is kellő érdemeket szerzett arra, hogy ferasztó munkájának gyümölcsét élvezhesse. Mert hát nem elég fáradságos munka-e egy ujdonat-uj lánának ujdonat-uj lakatját lefűrészelni? Pedig az efféle munkát Jóska kutyába sem veszi. A múlt vasárnap belopódzott Goda István vendéglős istállójába és ott feltörte a parádés kocsis lánáját és egyúttal elemelt a lánából 1 nadrágot, 1 pár csizmát és egy zseborát. Turcsányi Lajos rendőrbiztos azonban még az nap elcsipette. Midőn Jóska, kihez már többiben volt a rendőrbiztos urnak szerencséje, ily fajta fel- és betörések miatt a biztos ur elé állították, minden előleges faggatások nélkül a következőleg fakadt ki: „Akasztfasson fel biztos ur, úgy sem lesz már én belőlem becsületes ember!” Turcsányi biztos ur azonban megvizsgáltta Jóska, sohse búsuljon, ha így folytatja a dolgát, hát kivánságának minél előbb eleget fog tenni — Kozarek.

— **Egy hosszú körmű hajadon.** Donka Mária hajadon cselédeány Márkus Julianna gazdasszonytól 6 frt 34 kr. készpénzt, 1 réklit és egy kötöt elkörmölt és azzal megugrott. A rendőrbiztos azonban minél hamarabb felkereste és maga elé állította. Mária hajadon tettét egy cseppet sem tagadta, sőt mi több, a gancsolást valami nagyon természetesnek és az élet fentartására nagyon szükségesnek találta. Azonban a fenytő járásbírósnál aligha találják annak.

— **Iskolaszéki gyűlés,** A helybeli közs. iskolaszék ma d. u. 3 óraker a központi iskola hivatalos helyiségében ülésez.

— **Megjegyzés.** Sólhlya Antal érdemes kántor ur honfi-keblét, mint élesztő a czipót, ugyancsak dagasztja a szeplőtelen mult idők önézete. Mint biztos forrásból értesülök, az elvszilárd Görgei bácsi sehogy se akar engedni a 48-ból, s a helyett, hogy jóakaró tanácsomat megfogadná, a „Tiszavidék” mai számában (persze névtelenül!) ismét kipakol a specerájós boltból, s sokott modorában csillogtatja tündöklő lelke gyöngyeit, erkölcsi épülésére azoknak, kik az irodalmi tisztesség e kiváló remekein kéjelegni szoktanak. No hát tőlem akár rogyásig öndicsérheti magát t. jóram! firkálhat, epéskedhetik a czégeres gyávagság szemfényvesztésével: én az Ön bölcs oktatásaira se rá nem szolgáltam, se rá nem szorultam, s így azokat el sem fogadom! Garmadában áll a szemét az Ön háza előtt;

kérem, csak tessék ott söpörgetni! Ha pedig elég kurázsit érez arra, hogy mások becsületét tintával befeketitse, akkor tisztességes emberekhez méltóan tessék kivágni a nemes és nemzetes — manupropriáját! A mi tehát ellenem szórt piszkolódásait illeti, a hozandó birói ítéletbe helyezett bizalommal ismétlem, a mit már egyszer Önnek volt alkalmam elmondani, hogy — nincs az oly gyümölcsbe mérég, melyre még rá jár — a f é r e g! Egyébként a szintvallás reményében üdvözli — Tary István.

CSARNOK.

Modern világ.

— Vége. —

S a mint traditiót nem ismer el
Író, művész s számára nincs határ;
A régi slendrián másnak se kell
S a mult nekünk „tabula rasa” már.
Históriát tanulni naiv dolog,
Mert bár a föld régóta hogy forog:
Mi rég volt az! ha tán nem megvetést,
Szánalmat érdemel csak s feledést.

Prometheusz szikrája, mely soká
Gyermekmesének járta meg csupán,
Im — megkerült és újra alkotá
Az embert ezredéves éj után,
S modern eszméink villám-fényinél
(Habár közöttünk még sok ósdi él!)
Ha meggondoljuk: eddig nélkülünk
Hogy' volt a föld el? — joggal elhülünk.

Hogy volt? előítéletek között;
De ilyesmit mi már nem ismertünk.
A mért rég hantot friss vér öntözött,
Ma már csak ócska dib-dábság nekünk;
Szeretni nemzetet s hont: szóvirág.
Hazánk és nemzetünk a nagy világ:
A föld rögéhez nem kötjük magunk,
Mivelhogy kozmopoliták vagyunk.

Mert „praktikusság” józan jelszavunk,
Iránytűnk s mérlegünk: látszó siker.
Becsület bárkinek csak úgy adunk,
A mint nevét hir szárnya vette fel.
Szerénység? — ismerjük: csak bambaság,
Sokat merőnek áll ma a világ,
S ki ezt tán szemtelennek mondja: vak,
S a lelki gyöngeséget védi csak.

Mivel tapasztalás mutatja azt,
Hogy zajjal lép föl mindig az erős;
Merészet, harci lárna nem riaszt,
A gyöngé hátul jár, elől a hős,
S szórjátok ránk bár gúnyotok nyilát
Ti ósdi lelkek! — ám e szép világ
Azért halad csak, mert mi toljuk még,
Különben megfeneklett volna rég.

Mily nyüzsgés, mily igyekvés mindenütt!
„Eget kér” a modern világ fia,
S ha nem kap, büszkén a mellére üt
S „én állítom,” szól, „igy kell állnia.”
És gründol bankot, mely ha még sem „áll,”
Mert pénztárosa kasszát „annektál,”
(E szó a modern szótárból való!)
Hát akkor „ül” a s z e g é n y-gründoló.

De a világ halad. Nagy városok
Épülnek fénynyel, néhány hét alatt?
Márvány paloták, diszes házsorok,
Sugárutak tanui, hogy halad.
Azért, vagy épp azért, van sok nyomor,
Mely még e szép keretben is komor,
Sőt tán még százszor jobban az; de hát
A csöcselék — akaszsa föl magát.

S akaszsa föl magát mindaz, ki ma
Nem boldogul, mert nem közénk való;
Vagy így, vagy úgy: modern világ fia
Talpára áll, mert — életre való.
Az eszközökben, jó... nem válogat,
De mindig s mindenütt sikert arat,
S a fő ez és ha sulyos a zsebe,
A hire is jó s van becsülete.

Modern világ! mi szép vagy és mi jó.
Oh hála hogy tebenned élhetünk,
S mert nincs haszon, ha nincs „provizió”,
Éltess is és mi — téged éltetünk.
S ha a modern világnak van talán
Egy árnya, csak ti vagytok az csupán,
Ti, kiknek száma fogy, de még ma sok:
Sápitózó — anakronizmusok.

Ujváry Béla.

Felelős szerkesztő: ÉDER JÁNOS.

Kiadó lap-tulajdonos: SCHWARCZ SÁNDOR.

Tőzsdei spekuláció.

Alólirott váltóház a napirenden levő valuta-helyreállítás folytán tisztelettel felhívja a n. é. közönség becses figyelmét úgy a tőkebefektetésre, valamint a spekulációra.

A tőzsdei helyzet, miután a bécsi tárgyalások köztudomásúvá lettek, igen kedvező, a mérvadó spekuláció papírok rohamosan emelkedtek, befektetési értékek nagymennyiségben vásároltattak.

Kitünő összeköttetésem és elegendő eszközök folytán azon helyzetben vagyok, hogy a

tőzsdei megbízásokat

a legpontosabban és a legkulánsabban eszközöljem.

Kérdézősködések semmi transzactióra sem köteleznek, a legszigorubb titoktartásért kezeskedik.

Lustig Miksa váltóháza,
alapított 1885.

Budapest, Váci körut 43. — Telefon 1335.

1-5

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS“

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasó közönség legtekintélyesebb lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alaposága és sokasága, rovatának változatossága, kitünősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették népszerűvé. A kormány körében előforduló eseményekről az „Egyetértés“ olvasói értesülhetnek első sorban. Az országgyűlési tárgyalásokról a legrészletesebb, tárgyilagos hí tudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl. Bármely párthoz tartozzék is a képviselő, beszéde az „Egyetértés“ben a legerjedelmesebben közöltetik. Ez az óriási terjedelmű lap egyszerre két homlokegyenest ellenkező irodalmi célú szolgál, mert naponként megtalálja benne a család, a hölgyvilág a maga szépirodalmi olvasmányát a világirodalom legkitünőbb íróinak legújabb regényeiben, talál benne tárczacikket a legjobb íróinktól, divattudósítást Párisból stb., úgy, hogy nincs szépirodalmi lap, mely az „Egyetértés“nek e rovatával a versenyt kiállhatná.

S ezzel szemben ott van az „Egyetértés“nek oldalakra terjedő politikai és közgazdasági része, mely megbízhatóság, komolyság és jólétesültség tekintetében utólréhetetlennek van elismerve a magyar sajtóban. Egyik legfőbb érdeme az „Egyetértés“nek, hogy az események ösmertetése körül soha semminemű tekintetektől sem hagyta magát befolyásolni, s mint teljesen független lap fölötté áll minden pártérdeknek és csak az igazságot szolgálja. Az egész sajtóban legnagyobb terjedelmű országgyűlési tudósításainak is mindenkor a párttekinteteken felülemelkedő részrehajlatlanság szerezte meg a közelismerést, mely abban nyilvánul, hogy az „Egyetértés“ olvasói között minden pártból találunk híveket.

Az „Egyetértés“ gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdaközönség, az iparos és vállalkozó nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés“ kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak bőségével a többi lapok már föl sem veszik a versenyt. — A kereskedő, az iparos s a mezőgazda két évtized óta tudja már, hogy az „Egyetértés“ben megtalálja mindazt, a mire szüksége van, s e miatt az „Egyetértés“ ma már nélkülözhetetlenné vált, mint a hazai kereskedelmi, ipar- és mezőgazdasági forgalom magyar nyelvű vezérlapja. Üzleti dolgokban az „Egyetértés“ a legjobban informált lap Magyarországon.

A rendes rovatokban s a fölmerülő eseményekről legnagyobb terjedelemben közölt hí tudósításokon kívül végre csak az „Egyetértés“ 3 speciális rovatát említjük meg, melyek országos híre tettek szert. Ezek: az Irodalom, a Tanügy és a Mezőgazdaság, melyek mindegyike egy-egy szaklepet képes pótolni. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az

„EGYETÉRTÉS“-re,

melynek előfizetési ára: egy óra 1 frt 80 kr., negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámokat a kiadóhivatal kívánatra ingyen és bérmentve küld.

Az „Egyetértés“ felelős szerkesztője és kiadótulajdonosa:
CSÁVOLSZKY LAJOS.

Az „Egyetértés“ kiadóhivatala:
Dalszínház-utca 1. szám.
(Az operaházzal szemben.)

Önkéntes árverés.

Néhai Bagi János örökösei, a bukros parti

45 hold szántó földet

egészen vagy részletekben, a rajta levő épületekkel, továbbá az öreg szőlőben

3 hold szőlőt

szoba és konyhából álló épülettel, önkéntes árverésen eladják február 14-én délután 2 órakor Holczer Adolf irodájában a városházán.

Fontos találmány gyengeség ellen!

FÉRFIAKNAK

A cs. és kir. szab. **Potentator**-ral gyógyulhatnak férfiak rögtön, tartósan és utóbajok nélkül, még oly esetekben is, hol semmi sem használt; még több évi gyengült vagy elvesztett erő is helyreállíttatik (külsőleg észrevehetetlen, garantírozott ártalmatlan, izgalom nélküli, kellemes gyógymód.) Híres tanárok elismerő nyilatkozatai legmelegebb orvosi ajánlások és az alaposan kigyógyultak ezernyi hálairati érdek nélkül tanácsolják a cs. és kir. szab. **Potentator** alkalmazását. Maradandó eredmény. A küldés és csomagolás diszkrétcióval. Tartalom és származás felismerhetetlen. **Dr. Altmann Károly**, Wien, VII., Mariahilfstrasse 70. sz. Felvilágosító röpiratok kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

5-26